

[Minister Lise Østergaard]

misk vækst. Men for andre u-lande, der har været så dårligt stillet, at de har måttet forbruge de lånte midler, er det aldeles afgørende at kunne få eftergivet gælden.

Endelig må jeg meget kraftigt og faktisk også indigneret tilbagevise det sidste synspunkt, hr. Steen Folke lagde for dagen, nemlig den tankegang – jeg synes næsten, det var et insinuerende synspunkt – at det forhold, at man ikke ønsker helt at gennemføre gældseftergivelse, skulle have som motiv, at vi ville have mulighed for at kunne straffe eller genere lande blandt de fattigste u-lande, hvis de, som hr. Steen Folke sagde, opførte sig forkert. Jeg finder, at det er en fuldstændig utilstedelig forestilling, i betragtning af at regeringens overvejelser, således som det også er fremgået, alene baseres på en analyse af de pågældende u-landes økonomiske situation.

Generelt vil jeg gerne sige om vores bistand, at jeg er meget glad over, at den holdning, jeg her har givet udtryk for, har fået så bred dækning i debatten i dag. Ingen kan sige, at vi ikke har råd til at yde udviklingsbistand, og jeg så gerne, at vores procentsats steg hurtigere, end tilfældet hidtil har været. Det er alene den politiske vilje og den sunde politiske dømmekraft, det her drejer sig om. Jeg er meget glad over at have konstateret, at på trods af nuanceforskelle i vores vurderinger er begge dele til stede i dette ting hos alle partier med fremskridtspartiet som den eneste undtagelse.

På baggrund af mine kommentarer skal jeg oplyse, at jeg på regeringens vegne hverken kan modtage det af hr. Jørgen Junior eller det af hr. Honoré fremsatte forslag om motiveret dagsorden.

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang, hvor taletiden for ordførere er indtil 5 minutter.

Jørgen Junior (FP):

Der skal naturligvis ikke megen fantasi til at konstatere det, som ministeren lige konstaterede, nemlig at fremskridtspartiet er det eneste parti, som generelt set vender sig imod den statslige u-landsbistand, imod tvangsudskrivningen af midler fra skatteborgerne til dette formål. Det må jeg medgive ministeren, det er korrekt.

Imidlertid er spørgsmålet, om ministeren også har virkelig dækning for sin glæde over sagkyndigheden og dygtigheden i Danida, om det også har den fulde opbakning. Jeg tror nok, man må konstatere, at en del partier efterhånden nødvendigvis må tage adskillige forbehold også over for fordelingen. Der kom hr. Steen Folke fra venstresocialisterne med den ganske klare, rigtige konstatering i spørgsmålsform: hvem er det, vi skal hjælpe? Der er fra socialdemokratiets side taget politisk stilling til, hvem det er, vi skal hjælpe. Det er det, man har forsøgt afvejet en lille smule, således at der kom en smule lighed, en smule balance, i de to dagsordensforslag, der er fremsat fra henholdsvis kristeligt folkepartis side og vor side.

Ministeren forsøger at komme med den gamle konstatering, at Danmark skam ingen bidrag yder til bl. a. storoprustning. Det har jeg heller ikke sagt, men det er dog en ganske klar kendsgerning, som også den tyske udviklingsminister, Bahr – for at gentage noget, jeg tidligere har sagt – jo har konstateret, at bistandshjælp ikke er spor anderledes end enhver anden form for hjælp. I det øjeblik vi giver hjælp til MPLA, i det øjeblik vi giver hjælp til partisanbevægelser eller frihedsbevægelser, som forsøger at lave krig i Rhodesia, i Zimbabwe, og som forsøger at ødelægge den aftale, som nu er truffet mellem sorte og hvide ledere dernede, så er det naturligvis en hjælp også til våben. Når vi giver dem tæpper, når vi giver dem en eller anden form for bistandshjælp, så aflaster vi naturligvis, således at de er i stand til at betale for de russiske våben. Derfor gælder den betragtning, som ministeren kom med før, ikke.

Så må jeg naturligvis bare konstatere, at ministeren synes, at vi er så rige. »Vi kan ikke sige, at vi ikke har råd,« var ministerens ord helt nøjagtigt. Der er efter min mening, det vil jeg godt gentage, absolut intet værdifuldt ved at forære andres penge bort. Med hensyn til, om det har noget at gøre med indsigt i verdensøkonomien, vil jeg da godt lige henvise til, at ministeren åbenbart ikke er enig med nationalbankdirektør Hoffmeyer, som jo flere gange har givet udtryk for, at det, der sker, er særdeles betænkeligt. Jeg vil da også henvise til forhandlingerne, som er meget vanskelige, om UNCTAD, Nord-Sydialogen, Lomé II-konventionen, som klart og tydeligt viser, at Danmark, som låner pen-